
Юлія Рудик,
здобувач вищої освіти (бакалаврського рівня),
Національний університет біоресурсів і природокористування України

Юрій Власенко,
доцент кафедри економічної теорії,
Національний університет біоресурсів і природокористування України

ПЕРСПЕКТИВИ ВИХОДУ УКРАЇНСЬКОГО БІОПАЛИВА НА МІЖНАРОДНІ РИНКИ

Україна має всі необхідні ресурси та умови для розвитку виробництва біопалива та його експорту. Розвинений аграрний сектор, великі площі посівів енергетичних культур і значні обсяги сільськогосподарських відходів створюють сприятливі передумови для цього. Основними видами біопалива, що виробляються в Україні, є біодизель, біоетанол та тверде біопаливо. Біодизель виробляється з ріпаку та соняшникової олії, які масово вирощуються в Україні. Біоетанол отримують з кукурудзи та пшениці, що дозволяє ефективно використовувати наявну сировину для потреб відновлюваної енергетики. Виробництво твердого біопалива, зокрема пелет та брикетів, базується на переробці залишків деревини, соломи та лушпиння.

Згідно з дослідженням українських науковців, Україна має реальні перспективи стати одним із провідних експортерів біопалива до Європейського Союзу [1]. Важливу роль у цьому процесі відіграє Директива RED II, яка стимулює використання відновлюваних джерел енергії в країнах ЄС. Однак на шляху до реалізації цього потенціалу існують суттєві перешкоди, які потребують комплексного вирішення.

Основними бар'єрами для експорту українського біопалива є як зовнішні, так і внутрішні фактори. Одним із ключових зовнішніх обмежень є суворі регуляторні вимоги в ЄС. Високі екологічні стандарти, такі як сертифікація ISCC і REDcert, а також посилений контроль за рівнем викидів CO₂ у виробництві та логістиці ускладнюють вихід на ринок. Крім того, процес отримання дозволів на експорт супроводжується складними бюрократичними процедурами.

Внутрішні бар'єри включають недостатню кількість заводів з переробки сировини на біопаливо, що обмежує виробничі потужності. Висока собівартість виробництва також є проблемою, оскільки енергетична політика України залишається нестабільною. Виробники біопалива не отримують достатньої державної підтримки у вигляді податкових пільг чи грантів, що робить цей сектор менш конкурентоспроможним. Додаткові труднощі створюють логістичні проблеми. Через війну Україна втратила частину своїх логістичних маршрутів, зокрема доступ до морських портів, що значно

ускладнює експорт [2]. Витрати на транспортування залишаються високими через обмеження імпорту пального та руйнування інфраструктури. Політична нестабільність і воєнні дії зменшують привабливість України як надійного партнера для іноземних інвесторів. Крім того, труднощі з'являються через конкуренцію з боку європейських виробників, які отримують державну підтримку від своїх урядів.

Попри існуючі перешкоди, Україна таки має можливості для збільшення експорту біопалива. Важливим кроком є розширення виробництва та модернізація інфраструктури. Інвестиції у будівництво нових заводів з виробництва біодизеля та біоетанолу значно дозволять збільшити обсяги продукції. Впровадження сучасних технологій допоможе зменшити викиди CO₂ у процесі виробництва, що відповідатиме європейським екологічним стандартам.

Україна має потенціал для зміцнення торговельних зв'язків із країнами ЄС, проте варто розглянути й альтернативні ринки [3]. Попит на біопаливо стрімко зростає в Азії, зокрема в Китаї та Японії, а також у Північній Америці. Одним із варіантів виходу на міжнародні ринки може стати створення спільних підприємств з їхніми компаніями. Це значно спростить доступ до регульованих ринків і допоможе подолати бюрократичні бар'єри.

Для подальшого розвитку галузі необхідна державна підтримка. Уряду варто запровадити податкові пільги та грантові програми для виробників біопалива, що сприятиме залученню інвестицій. Крім того, інтеграція України до європейських програм розвитку відновлюваної енергетики дозволить отримати додаткове міжнародне фінансування для розширення та модернізації виробництва.

Таким чином, виробництво біопалива в Україні має значний потенціал, однак для його розвитку необхідно подолати низку інституційних та економічних перешкод. Головними проблемами залишаються регуляторні обмеження, нестача виробничих потужностей, логістичні труднощі та політична нестабільність. Водночас можливості для розширення експорту біопалива є реальними, за умов проведення необхідних реформ. Першими кроками для вирішення проблеми мають стати створення сприятливих умов для інвестицій, зниження податкового навантаження на виробників, модернізація інфраструктури та сертифікація продукції відповідно до міжнародних стандартів. Важливим напрямком залишається розвиток міжнародних партнерств, зокрема з країнами ЄС та Азії. Якщо Україна зможе реалізувати цей потенціал, біопаливна галузь стане не лише стратегічним експортним сектором, а й важливим кроком до енергетичної незалежності та екологічної стійкості країни.

Література

1. Kupchuk I., Yemchyk T., Gontaruk Y. Prospects for the development of biodiesel production in Ukraine with consideration of socio-economic and environmental efficiency // *Baltic Journal of Economic Studies*. – 2024. – Т. 10, № 5. – С. 228–233. – DOI: 10.30525/2256-

0742/2024-10-5-228-233 (дата звернення: 27.02.2025).

2. Коломієць Т. Розвиток виробництва біопалива в Україні під час військового стану // *Економіка та суспільство*. – 2024. – № 63. – DOI: 10.32782/2524-0072/2024-63-55 (дата звернення: 27.02.2025).

3. Крайнюченко О.Ф., Гановська Є.А. Сучасний стан і перспективи розвитку українського та європейського ринку пелет // *Приазовський економічний вісник. Електронний науковий журнал*. – 2020. – № 1(18). – С. 38–43. – DOI: 10.32840/2522-4263/2020-1-7 (дата звернення: 27.02.2025).

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
КАФЕДРА ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ**

**МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**РОЗВИТОК БІОЕНЕРГЕТИЧНОГО
ПОТЕНЦІАЛУ В СІЛЬСЬКОМУ
ГОСПОДАРСТВІ**

07 - 08 березня 2025 р.

м. Київ

УДК 620.9:63

Розвиток біоенергетичного потенціалу в сільському господарстві: матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ., 07-08 березня 2025 р.). – К.: Видавництво «Наукова столиця», 2025 – 172 с.

Відповідальний за випуск д. е. н., професор **М. П. Талавира**

Відповідальність за достовірність матеріалів несуть автори.

© Національний університет біоресурсів і
природокористування України, 2025